

Ad Corinthios II

Tertio ad Corinthios
epistola q̄si i parte supiori
post tribulationū suarū rela
tiones reddit causas q̄re ad
eos secūdo nō ierit: qm̄ nō
leni mutatiōe p̄siliū fecisse se asserit: s̄ ne
aduētū suo tristitiā incurreret: cū i pctō
pmanere discipulos reperisset. Deinde
post agnitos fruct⁹ p̄nē recōciliat eū ec
clesiē. quē in p̄ima p̄pter fornicationē a
confortio scōz insserat amoneri. Tertio
cōtra pseudo aplos officij sui dignitatē
tuet: r̄ noui testamenti ministros. tanto
anteire gr̄a ondit: q̄sto euāgeliz est lege
p̄stāt⁹. Immoz etia i cā illa plurimū
quā breuē i p̄ma p̄tigerat vt p̄mpto ac
libētī aīo necessaria p̄sentē vite nō habē
tibo largiant: r̄ utilitatē sp̄nālī cōmertij
cōmutēt p̄sentia cū futur: atqz abūdan
tia sua scōz inopiā supleāt. vt vicissim
eoz inopia scōz abūdātia supleat. In
fine repetit qd̄ supius cōtra pseudo apo
stolos egerat: r̄ iactationē eoz p̄dicatio
nesqz de se gloriosas vel collata antiq̄ta
te generis. vel catalogo iniuriarū ac peri
culoz suoz euacuat. dicitqz eos opari
os subdolos q̄ ad imitationem sathane
trāffigunt in aplos ch̄isti. sub p̄dica
tionis spe lucra pecuniaria q̄qz lectātes.

Incipit argumentū.

Post actā a corinthijs p̄nāz
solatoriā scribit eis eplam
apostolus a troade p̄ titū. r̄
collaudās eos. hortatur ad
meliorā: cōtristatos q̄dem eos: s̄ emen
datos ostendens.

Explicit argumentum. Incipit epistola
Pauli ad Corinthios secūda. Ca. I

Paulus apo
stolus ch̄isti iesu p̄volū
tatē dei r̄ timothe⁹ frat
ecclesiē dei q̄ est corinthi
cū oībo sc̄is q̄ sunt i vniūsa achāia: Gra

vobisz pat a deo patre nostro r̄ dño ie
su ch̄isto. Benedictus deus r̄ pater do
mini nr̄i iesu ch̄isti. pater misericordia
rū r̄ deus totius consolatiōis. q̄ solat
nos in oī tribulatiōe nostra: vt possim⁹
et ipsi consolari eos qui in oī p̄ssura sūt
p̄ exhortationē qua exhortamur r̄ ipsi a
deo: qm̄ sicut abūdant passiōes ch̄isti i
nob. itaz p̄ ch̄istū abūdat p̄solatio nr̄a
Sine at̄ tribulamur. p̄ vīa exhortatione
et salute. siue cōsolam⁹ p̄ vīa p̄solatiōe
siue exhortam⁹. p̄ vīa exhortatiōez salute
q̄ opat̄ tolerātiā earū dez passiōnū q̄z
nos patimur vt spes nr̄a firma sit. p̄ vo
bis. sciētes qm̄ sicut locij passiōnū estis:
sic eritis r̄ p̄solatiōis. ¶ Nō enī volumus
igrare vos fr̄es de tribulatiōe nostra q̄
facta est in asia: qm̄ sup̄ modū q̄uati su
mus sup̄ x̄tutē: ita vt tederet nos etiaz
vivere. Sed ipsi in nob̄ i ipsis responsū
mortis habuim⁹: vt nō simus fidētes in
nob. s̄ in deo q̄ suscitāt mortuos: qui de
tātis piculis nos eripuit r̄ eruit: in quez
sp̄amus: qm̄ r̄ adhuc eripiet. adiunāti
bus vob̄ in orōne. p̄ nob: vt ex multarū
p̄sonis faciez ei⁹ q̄ in nob̄ ē donatiōis. p̄
multos gr̄e agant p̄ nobis. ¶ Quāz gloria
nr̄a h̄ est testimoniū consciētie nr̄e. q̄ in
simplicitate cordis r̄ sinceritate dei. r̄ nō
in sapia carnali. s̄ in gr̄a dei p̄uerfati su
mus in h̄ mūdo. abūdantius autem ad
vos. ¶ Non enī alia scribim⁹ vob̄ q̄ q̄ le
gistis r̄ cognistis. Spero aut̄ q̄ v̄sqz i fi
nē cognistis. sic r̄ cognistis nos ex parte:
qz gloria vīa sumus. sicut r̄ vos nostra
i die dñi nr̄i iesu ch̄isti. Et hac cōfiden
tia volui p̄us venire ad vos vt secūdaqz
gr̄az haberet̄ r̄ p̄ vos trāsire in macedo
niā. r̄ iterū a macedonia venire ad vos
et a vob̄ reduci i iudgā. Cū q̄b̄ voluiss̄
sem: nūqd̄ leuitate v̄sus sū: Aut q̄ cogi
to fm̄ carnē cogito. vt sit apud me: est r̄
nō: Fidelis aut̄ de⁹. qz h̄mo noster q̄ fu
it apud vos. nō est in illo. est r̄ nō: s̄ est i
illo est. Dei enī filius iesus ch̄istus qui i
vob̄ p̄ nos p̄dicatus est. p̄ me r̄ siluanū
et timotheū: non fuit in illo est r̄ nō: s̄ est